

i Marken i denne Sag, har Tinget ikke kunnet tage Hensyn til. (*Birck*: De have ikke villet.) Nej, fordi Argumenterne have været for svage, og naar det ærede Medlem staar og railerer over dette Tings Stilling, forekommer det mig, at han skulde være lidt mere beskeden. Beskedenhed er jo en Ynglings skønneste Dyd. Men det ærede Medlem har ikke taget den i Arv. Det tilraader jeg ham at gøre. Thi det ærede Medlem burde sørge for, naar han vil øve en saa stærk Kritik, som han har tilladt sig at øve baade overfor Ministeren og overfor Tinget, i det mindste at gøre sig den Ulejlighed at vise os en Udvej i denne Sag. Den Ulejlighed gør han sig ikke. Han stillede nogle Ændringsforslag i Gaar, som var mere eller mindre, jeg havde nær sagt, barnlige, og derfor har Tinget ikke kunnet tage Hensyn til dem. Det ærede Medlem har nemlig den store Fejl trods alle sine elskværdige Egenskaber, at han er en Teoretiker. Den Viden, det ærede Medlem har, er nærmest det, han har læst sig til. Det praktiske Liv kender det ærede Medlem lidet til.

Naar han vil spille en saadan dominerende Rolle overfor Tinget og undgaa, som han siger, at tale som i en Uldsæk, skulde han lægge sig efter at stille praktiske Forslag, saa er jeg vis paa, han vilde faa Ørenlyd baade hos Tinget og Regeringen.

Det ærede Medlem bad mig, naar jeg kom i Landstinget, da ikke at sige, at dette Lovforslag var enstemmigt vedtaget af Tinget her. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde sagt noget saadant om Moratorieloven, saaledes forstod jeg ham. (Afbrydelse). Naa, det var Konseilspræsidenten. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at naar alle Modstandere af dette Lovforslag undlade at stemme her i Dag, bliver den simple, naturlige Følge deraf, at Forslaget bliver enstemmigt vedtaget, og Formanden vil, naar ingen har stemt imod Forslaget, fra Formandsstolen forkynde, at det er enstemmigt vedtaget, og som Følge deraf har jeg selvfølgelig Ret til, om jeg vil benytte mig af det Udtryk i det andet Ting, at sige, at dette Lovforslag er vedtaget enstemmigt her i Tinget.

W. Neergaard: Det har glædet mig gennem de Udtalelser, der ere faldne baade fra den højtærede Minister og fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), at bringe i Erfaring, at der hos de to Herrer ikke er mindste Tvivl om, at de 27,980,000 Kr., som Sparekassen har ud-

laant i Landejendomme, ere fuldt ud sikre. Naar jeg har opkastet det Spørgsmaal, er det for øvrigt slet ikke, fordi jeg havde nogen Tvivl om, at de var det, men fordi jeg tænke mig Muligheden af, at nogle af disse Obligationer ikke var sikre, og selv om det ærede Medlem fra Hillerød vil hævde, at den Gang han havde med Sagen at gøre, blev der fra Sparekassens Side gaaet frem med den allerstørste Forsigtighed, forhindrer det ikke, at Laan, som ere givne f. Eks. i 70erne, hvor Priserne paa Landejendomme var højere, end de ere i Dag, maaske ere mindre sikre under de nuværende Konjunkturer. Det, jeg kunde ønske at faa vide, og som jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister om, er, i hvilket Forhold Laanesummens Størrelse staar til de paagældende Ejendommens Ejendomsskyldværdi, det er i Grunden det, jeg ønsker at erfare. Hvis den højtærede Minister kunde give Oplysning herom eller svare herpaa straks, vilde det være ønskeligt, men det kan jeg naturligvis ikke vente. Men naar man kender de 2 Størrelser: Ansættelsen til Ejendoms-skyld for de paagældende Ejendomme og den Kapital, som Sparekassen har laant ud i de samme Ejendomme, kan man danne sig et virkeligt Skøn over, hvorvidt hele Laanesummen maa betragtes som fuldt ud sikker. Jeg gaar imidlertid ud fra, at det er rigtigt, og saa maa jeg paa det bestemteste hævde, at saa vil der ved en Likvidation fremkomme det Tal, jeg før nævnedes. Naar den højtærede Minister her overfor stadig hævder, at Omkostningerne ved en Likvidation ville blive væsentlig større end dem, der ere forbundne med det Arrangement, den højtærede Minister foreslaar i sit Forslag, formaar jeg ikke at se det. Jeg formaar ikke at se, at Oprettelsen af en ny Sparekasse, hvor man forudsætter og ved en Præmie, om jeg saa maa sige, lokker den Dividende, som bliver i den gamle Kasse, over i den nye, skulde være forbunden med større Omkostninger end, saaledes som den højtærede Minister foreslaar, at føre Beløbet fra en Afdeling A over til en Afdeling B.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø-Amts 5te Valgkreds]): Til det ærede Medlem fra Svendborg (*W. Neergaard*) vil jeg bemærke, at det kan naturligvis ikke være det ærede Medlems Mening, at Udvalget skulde have anstillet en forsvarlig Undersøgelse angaaende det af ham omtalte Spørgsmaal; det vilde have været umuligt. Uden at jeg i Øjeblikket skal kunne opgive min Hjem-